

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Českomoravská olejářská komanditní společnost**, se sídlem Horní Vltavice 116, zastoupena JUDr. Jiřím Šmrhou, advokátem se sídlem Plánkova 600, Strakonice, proti žalovanému: **Finanční úřad ve Vimperku**, se sídlem 1. máje 200, Vimperk, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 6. 2010, č. j. 10 Af 49/2010 - 27, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně - Českomoravská olejářská komanditní společnost domáhá u Nejvyššího správního soudu zrušení usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 6. 2010, č. j. 10 Af 49/2010 - 27, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí Finančního úřadu ve Vimperku, ze dne 22. 4. 2010, č. j. 16736/10/102970303735, jímž byla žalobkyni podle ustanovení § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, v platném znění (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“) uložena povinnost vést zvláštní záznamy potřebné pro správné stanovení daňového základu a daně o všech nakoupených a prodaných minerálních olejích vymezených v § 45 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění.

O kasační stížnosti nebylo dosud Nejvyšším správním soudem rozhodnuto.

Českomoravská olejářská komanditní společnost (dále jen „stěžovatelka“) současně v kasační stížnosti navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Při tom poukázala na skutečnost, že vedení takto stanovené záznamní povinnosti není v silách jejích stávajících zaměstnanců. Proto aby dostala stanovené záznamní povinnosti, byla nucena přijmout nového zaměstnance se sjednanou mzdou ve výši 12 000 Kč, což spolu s povinnými odvody pro stěžovatelku činí měsíční náklad cca 16 200 Kč. Tato částka vynakládaná stěžovatelkou každý měsíc (až do případného zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem) znamená pro nenahraditelnou újmu. Stěžovatelka má současně za to, že přiznání odkladného účinku se nikterak nedotkne práv třetích osob a nebude to ani v rozporu s veřejným zájmem.

K návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se vyjádřil i žalovaný Finanční úřad ve Vimperku. Uvedl, že jak samotná kasační stížnost, tak i požadavek na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou bezpředmětné, neboť již neexistuje žalobou napadené rozhodnutí. Je tomu tak proto, že bylo nahrazeno rozhodnutím novým, a to rozhodnutím ze dne 20. 7. 2010, č. j. 23116/10/102970305458, které nabylo účinnosti ke dni 21. 7. 2010.

Podle ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Podle ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Podle ustanovení § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně.

Návrh stěžovatele, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, není opodstatněný.

Návrhu lze vyhovět jen tehdy, jsou-li kumulativně splněny tři podmínky: a) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro navrhovatele znamenaly „nenahraditelnou újmu“, b) přiznání odkladného účinku by se nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a c) nebylo by v rozporu s veřejným zájmem. Zatímco důkazní břemeno v souvislosti s hrozbou nenahraditelné újmy nese navrhovatel, splnění dalších dvou podmínek musí ověřit a posoudit soud sám.

Stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že výkon napadeného správního rozhodnutí nebo jiné právní následky rozhodnutí pro něho znamenaly, resp. znamenají nenahraditelnou újmu, kterou současně vyčísluje částkou 16 200 Kč měsíčně, a proto žádá, aby Nejvyšší správní soud přiznal této stížnosti odkladný účinek.

Jelikož soudní řád správní nedefinuje termín „nenahraditelná újma“ a nedefinuje ho ani jiný právní předpis, je třeba při výkladu tohoto pojmu vyjít z ustálené judikatury správních soudů za použití jazykového a logického výkladu. Nenahraditelná újma, která by stěžovateli mohla při výkonu nebo jiných právních následcích napadeného správního rozhodnutí vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí představovat natolik výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času odčinit (zhojit). Za takovou nenahraditelnou újmu lze považovat např.: hrozící výkon rozhodnutí o uložení pokuty fyzické osobě, který by např. výrazně přesahoval prokázaný celoroční příjem její rodiny se dvěma nezletilými dětmi (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2003, č. j. 6 A 160/2002 - 46). Nenahraditelnou újmu je proto taková újma, která je nenapravitelná a nezvratná, těžce vyčíslitelná a kterou nelze odčinit (nahradit). Nemusí však vždy jít jen o újmu na majetku; takovou újmu může být třeba i přímo hrozící újma na zdraví nebo hrozící ztráta zaměstnání. O tento případ však v předmětné věci nejde.

Nejvyšší správní soud uvážil žádost stěžovatelky a došel k závěru, že stěžovatelce vzniklé náklady nejsou ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. nenahraditelnou újmu. Je tomu tak proto, že újma, kterou stěžovatelka dovozuje, je prostá újma, jednoznačně určitelná, vyčíslitelná v penězích, která je naopak objektivně nahraditelná (právě v penězích). Stěžovatelka také nedoložila, že by v důsledku plnění povinnosti uložené napadeným rozhodnutím jí hrozila jiná - tentokrát skutečně nenahraditelná újma, která by např. spočívala v hrozbě ukončení podnikatelské činnosti. Ponechat stranou nelze ani okolnost, že v důsledku rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2010, č. j. 23116/10/102970305458, pozbylo ke dni 21. 7. 2010 žalobou napadené správní rozhodnutí účinnosti. V důsledku tohoto, nyní již neúčinného správního rozhodnutí, již v současné době ani stěžovatelkou vyčíslovaná újma dále nevzniká.

Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že stěžovatelka neunesla důkazní břemeno v souvislosti s nenahraditelnou újmou, jež by jí vznikla v souvislosti s výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí, a již z tohoto důvodu jí nemohl přiznat odkladný účinek kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto z uvedeného důvodu rozhodl tak, že se kasační stížnosti nepřiznává odkladný účinek (§ 107 s. ř. s., věty za středníkem a contrario).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2010

JUDr. Jaroslav Hubáček,
předseda senátu